

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 640
van **FREYA SAEYS**
datum: 18 juli 2018

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Kinderopvang - Uitbreidingsbeleid

Binnen de gezinsopvang zien we dat heel wat alleen werkende onthaalouders stoppen. Samenwerkende onthaalouders lijken daarentegen wel een steeds groter wordende groep te zijn. Organisatoren van gezinsopvang lijken daarom meer en meer in te zetten op samenwerkende onthaalouders. Die samenwerkende onthaalouders werken vaak niet thuis, maar in een gehuurd pand. Bij lokale besturen dringen organisatoren ook aan om gratis lokalen ter beschikking te krijgen voor dit type van kinderopvang.

Bij de bespreking van de stand van zaken van de uitvoering van het decreet Kinderopvang in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin leerden we dat door een te lage bezetting bij organisatoren gezinsopvang en het terugzetten van het aantal opvangplaatsen er 3 miljoen euro vrijkomt die terug zal worden ingezet in de gezinsopvang, enerzijds door het toekennen van een basissubsidie voor zelfstandige onthaalouders anderzijds voor capaciteitsuitbreiding bij diensten gezinsopvang met een grote bezetting. Wellicht zullen daarmee heel wat samenwerkende onthaalouders aan de slag kunnen gaan.

Het is niet moeilijk te bedenken dat deze samenwerkende onthaalouders die kunnen werken tegen inkomenstarief in concurrentie komen met organisatoren van kleine kinderdagverblijven die vaak niet op korte termijn zicht hebben op het werken met een inkomenstarief.

1. Welke verschillen in reglementering bestaan er vandaag tussen samenwerkende onthaalouders en groepsopvang?
2. Hoe zal worden omgegaan met de concurrentie tussen enerzijds samenwerkende onthaalouders die de kinderopvang niet thuis organiseren en de groepsopvang?

ANTWOORD

op vraag nr. 640 van 18 juli 2018

van **FREYA SAEYS**

1. De samenwerkende onthaalouders die meer dan 8 kinderen tegelijkertijd opvangen hebben een vergunning groepsopvang, en moeten dus voldoen aan de betrokken voorwaarden. Wat de vergunningsvoorwaarden betreft is er dus geen verschil tussen de samenwerkende onthaalouders en de groepsopvang in reglementering. Qua subsidie volgen de samenwerkende onthaalouders echter de subsidie voor inkomenstarief (trap 2) voor gezinsopvang. Wat betreft de inhoudelijke voorwaarden die daarbij horen, is het verschil dat voor gezinsopvang en samenwerkende onthaalouders de voorwaarde inzake het minimaal aantal openingsdagen (220) en aantal openingsuren (11) niet bekeken wordt per locatie, maar wel over alle locaties heen in de subsidiegroep. Voor groepsopvang is deze voorwaarde wel van toepassing per locatie. De grenzen van de subsidiegroep zijn voor gezinsopvang en groepsopvang samenwerking de zorgregio, voor groepsopvang is dat de gemeente.
2. In het Subsidiebesluit van 22 november 2013 is opgenomen dat subsidies voor inkomenstarief bij samenwerkende onthaalouders ook een groeipad volgen, zodat die op termijn ook als reguliere groepsopvang ingeschaald kunnen worden.
We moeten wel de veronderstelling nuanceren dat in het kader van de herinzet van vrijgekomen middelen, veel bijkomende samenwerkende onthaalouders aan de slag zouden gaan. De middelen zullen worden toegekend aan organisatoren die in subsidiegroepen een zeer hoge bezetting halen en dienen voor het subsidiëren van reeds bestaande plaatsen (die reeds georganiseerd worden volgens inkomenstarief, maar nog niet overeenkomstig worden gesubsidieerd). Qua concurrentiepositie zal dit dus geen verschil uitmaken met de huidige situatie. Organisatoren gezinsopvang en groepsopvang samenwerking kunnen op vandaag reeds hun subsidieerbaar aantal plaatsen inzetten over de gehele zorgregio op basis van de locaties waarvoor ze een vergunning hebben.